

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5799/2022
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Зорана Хацића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Атељевић, адвокат из ..., против тужене Медијске мреже д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Срђан Радовановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 427/21 од 18.01.2022. године, у седници одржаној 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 427/21 од 18.01.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 427/21 од 18.01.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 128/19 од 15.09.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа исплати 120.000,00 динара, са законском затезном каматом од 15.09.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиље за накнаду нематеријалне штете у преосталом делу којим је тужиља тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа исплати износ од још 330.000,00 динара, преко досуђеног износа од 120.000,00 динара до траженог износа од 450.000,00 динара са законском затезном каматом од 15.09.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова поступка плати 79.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 427/21 од 18.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи, као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Тужиља је дала одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености посебне ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за размотрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку.

Предмет судске заштите је накнада нематеријалне штете због повреде части и угледа због објављивања неистинитих и недопуштених информација о тужиљи. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у погледу одговорности тужене усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у погледу примењених одредаба члана 5, 9, 15. став 1, 79, 112. став 1, 114. Закона о јавном информисању и медијима. Тужена у образложењу ревизијских навода не указује на спорна права питања од општег интереса и на правна питања у интересу равноправности грађана, већ указује на чињенична и правна питања конкретног спора, због чега нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији. Осим тога, наводи ревизије се делимично односе на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 2. тачка 1. ЗПП, прописано је да ревизија увек дозвољена ако је то посебним законом прописано.

Према члану 126. Закона о јавном информисању и медијима, као посебног закона, у смислу наведене одредбе, ревизија је дозвољена против првостепене пресуде ако је тужбени захтев одбијен (став први), а ревизију из става првог у парницама по тужби за накнаду штете и тужби за остварење права на део добити могу изјавити тужилац и тужени (став други). Из наведене одредбе, по становишту ревизијског суда, следи да је у споровима за накнаду штете због објављивања неистините или непотпуне информације у јавним медијима ревизија увек дозвољена без обзира на вредност предмета спора побијаног дела, ако је тужбени захтев одбијен. Међутим, ако је тужбени захтев усвојен (у целиности или делимично) дозвољеност ревизије цени се на основу члана 403. став 3. ЗПП, јер је чланом 131. Закона о јавном информисању и медијима прописано, да ако у том закону није другачије одређено у парницама по тужби

из члана 121. тог закона сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овом случају ревизијом тужене другостепена пресуда се побија у делу којим је усвојен тужбени захтев, због чега се о њеној дозвољености не може одлучивати применом члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП и члана 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, већ применом члана 403. став 3. ЗПП.

Вредност предмета спора побијаног дела износи 120.000,00 динара и нижа је од износа који је прописан за дозвољеност ревизије, због чега ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, с обзиром да ови трошкови нису били потребни ради вођења парнице, са којих разлога је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**